

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

לפני כבוד השופטת רות רונן

התובעת:

החברה לישראל בע"מ
באמצעות התובעת הנגזרת גב' יהודית דה לנגה
ע"י ב"כ עוה"ד רון, רבינוביץ ושחר

נגד

הנתבעים:

1. עידן עופר
2. מילניום השקעות אלעד בע"מ
נתבעים 1-2 ע"י ב"כ עו"ד שרף
3. ניר גלעד
4. אבישר אשר פז
5. מאיה אלשיך קפלן
6. ערן אשר שריג
ע"י ב"כ עוה"ד אגמון, סורק וכהנא

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
1. בקשה לאישור הסכם פשרה במסגרת הליך של תביעה נגזרת.
 2. מכוח החלטה מיום 30.4.2017 (להלן: "ההחלטה"), אושרה בקשת המבקשת לתביעה נגזרת בשמה של החברה לישראל בע"מ (להלן: "החברה") נגד הנתבעים, בקשר עם מענקים בסכום של כ-55.53 מיליון ₪ (להלן: "המענקים") שקבלו נתבעים 3-6 (להלן: "נושאי המשרה") מנתבעים 1-2 (להלן: "בעלי השליטה").
 - כעולה מההחלטה, שולמו המענקים לנושאי המשרה במסגרת מהלך עסקי של פיצול חלק מעסקי החברה לחברה נוספת שהוקמה לשם כך (להלן: "מהלך הפיצול").
 - בהחלטה נקבע בין היתר כי המענקים חרגו ממדיניות התגמול של החברה באופן שהיה יכול לשנות את מערך התמריצים שמדיניות זו ביקשה להשיג, כי התשלום גרם לנושאי המשרה להיות במצב של ניגוד עניינים ביחס למהלך הפיצול, וכי הוא הביא אותם למצב של הפרת חובת האמון שלהם כלפי החברה. כן נקבע כי חרף האישור ניתן למהלך הפיצול, לא ניתן על ידי האסיפה הכללית של החברה אישור מפורש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

למתן המענקים ולשינוי מדיניות התגמול של החברה בהתאם לתנאי תיקון מס' 20
לחוק החברות.
3. נושאי המשרה טוענים במסגרת הבקשה לאישור הסכם הפשרה, כי לאור ההחלטה
התקדימית של בית המשפט הסתבר להם כי נפלה בידם טעות בתום לב, ולכן הם
ביקשו להגיע להסכמה נושא הסכם הפשרה דנן. זאת למרות שבמועדים הרלוונטיים
היו נושאי המשרה סבורים כי אין כל פגם בקבלת המענקים על ידיהם.

4. מכוח הסכם הפשרה הסכימו נושאי המשרה לשלם לחברה סכום כולל של 45 מיליון
ש"ח לסיום כל המחלוקות נושא ההליך דנן. כפי שיובהר, מחצית מהתשלום משולמת
מייד, והמחצית השנייה תשולם לשיעורין תוך פרק זמן של עד 6 שנים.

עיקרי הסכם הפשרה

5. הצדדים ציינו בבקשתם כי בהסכם הפשרה נקבע כי כנגד תשלום התמורה ימוצו כל
עילות התביעה כלפי כל הנתבעים ביחס למענקים, באופן שלאחר אישור הסכם
הפשרה ייווצר השתק עילה ביחס לכל הנתבעים לגבי ההתחייבות למתן המענקים
ולקבלתם, ולגבי כל הטענות שהועלו במסגרת התובענה ובקשת האישור כלפי
הנתבעים.

נושאי המשרה ביקשו להבהיר כי הקביעות נושא ההחלטה בבקשת האישור לא יהוו
השתק פלוגתא לגביהם בהיותן ברמה הלכאורית בלבד. הצדדים הדגישו כי זוהי
עמדתם של נושאי המשרה בלבד ולא עמדתה של התובעת. כך או כך, נושא זה אינו
חלק מהסכם הפשרה ואישור הסכם הפשרה אינו מהווה הבעת דעה ביחס אליו.

6. הצדדים הסכימו כי המחצית הראשונה של סכום הפשרה – 22.5 מיליון ש"ח, תשולם
תוך 14 יום לאחר אישור הסכם הפשרה (סכום זה כונה בהסכם הפשרה "התשלום
במזומן"). המחצית השנייה (שכונתה "התשלום לשיעורין") תשולם לשיעורין – לפי
חלוקה שנקבעה בהסכם הפשרה בין נושאי המשרה, כאשר כל אחד מהם חב בחלקו
לחוד ולא יחד וללא ערבות הדדית.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

- קצב התשלום לשיעורין על ידי כל אחד מנושאי המשרה לא יפחת מקצב קבלת סכומי החזרי המס כהגדרתם בהסכם הפשרה בידי כל אחד מנושאי המשרה בהתאם להסכם בינו לבין פקיד השומה. יחד עם זאת הודגש כי בכל מקרה ישולם סכום הפשרה כולו לא יאוחר מיום 30.10.2024.
7. הצדדים טענו כי יש לאשר את הסכם הפשרה בין היתר לאור העובדה שסכום המענקים לא הגיע במלואו לידיהם של נושאי המשרה. מחצית מסכום זה לא הגיעה לידיהם מעולם משום שהיא שולמה במישרין לרשויות המס (כניכוי מס במקור). מכאן כי נושאי המשרה קבלו לידיהם רק סכום של 27.77 מיליון ₪ מתוך הסכום הכולל של המענקים. משום כך, סכום הפשרה הוא הוגן וסביר. מדובר על סכום העולה על סכום המענקים נטו שנושאי המשרה קבלו. בהשוואה לסכום ברוטו, מדובר בהשבה של כ-81% בחישוב שיקלי וכ-90% בחישוב דולרי.
- הצדדים ציינו עוד כי בשלב זה של הדיון אין ודאות כי התביעה אכן היתה מתקבלת, ואף אם הקביעות נושא ההחלטה בבקשת האישור היו נותרות על כן, היה מקום לבחון האם סכום ההשבה צריך להיות הסכום ברוטו או הסכום נטו. עוד צוין כי ההחלטה עסקה בסוגיה חדשנית שלא ניתן לה מענה קודם בפסיקה.
8. עוד הודגש כי נושאי המשרה לקחו על עצמם התחייבות לשלם סכומים העולים על סכום הנטו שהתקבל לידיהם, חרף העובדה שעמדת רשות המסים היא כי הם יוכלו לקבל את החלק מהמענקים שנוכה במקור רק בדרך של קיזוז מהכנסה עתידית ובכפוף לשיעורי המס שיחולו על הכנסותיהם העתידיות. יחד עם זאת אין ודאות לאור העמדה הזו כי כל נושאי המשרה יקבלו בפועל החזר מס מלא ש"יגשר" על הפער בין סכומי המענקים נטו לבין סכום התמורה שישולם על ידיהם לחברה מכוח הסכם הפשרה.
9. הצדדים הוסיפו כי הסכם הפשרה מייתר את הדיון בתביעה הנגזרת לגופה, את הסיכון שהנתבעים או מי מהם היו משיגים על תוצאות ההליך (בדרך של בקשה לדיון חוזר או ערעור), וכן מביא הסכם הפשרה להקדמת התשלום לחברה תוך חיסכון משמעותי בעלויות מבחינתה בניהול ההליך.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

10. הצדדים הבהירו כי מאחר שההחלטה בבקשת האישור ניתנה גם ביחס לבעלי השליטה, ולאור העובדה שמדובר לעסקה שיתכן שלבעלי השליטה ולחברי הדירקטוריון יש בה ענין אישי, הרי שבית המשפט מתבקש להבהיר בהחלטה כי הסכם הפשרה אינו טעון אישור של מוסדות החברה לרבות מנגנון "האישור המשולש".

11. בהתייחס לגמול ולשכר הטרחה לתובעת ולבאי כוחה, המלצת הצדדים היתה כי לתובעת ישולם גמול בשיעור של 3.25% (+מע"מ אם חל) מסכום התשלום הכולל נושא הסכם הפשרה, וכי לבאי כוח התובעת ישולם סכום של 13% + מע"מ מסכום זה. כן הומלץ כי הגמול ישולם במלואו תוך 21 יום לאחר אישור הסכם הפשרה, וכי שכר הטרחה ישולם באופן הבא – 80% תוך 21 יום ממועד אישור הפשרה, ו-20% לפי קצב התקדמות התשלום של התשלום לשיעורין, מדי שנה קלנדרית.

כפי שיובהר להלן, אני סבורה כי יש לאשר את הסכם הפשרה בכפוף למספר שינויים.

הערות היועץ המשפטי לממשלה

12. ב"כ היועץ"מ לממשלה הגיב לבקשה לאישור הסכם הפשרה. ב"כ היועץ"מ לא התנגד לאישור ההסכם, ומצא לנכון לציין מספר הערות. הצדדים הגיבו להערות אלה, הן נדונו בישיבת 18.3.2018. להלן נתייחס להערות ולתגובות הצדדים לגביהן.

13. ב"כ היועץ"מ ביקש להבהיר כי סכום הפשרה ישולם במלואו בכל מקרה וללא קשר להחזרי המס. כן התבקשה הבהרה כי החיוב בתשלום סכום הפשרה יחול על יורשיהם של נושאי המשרה במקרה של פטירה חו"ח של אחד מהם. ב"כ היועץ"מ ביקש לקבוע כי במקרה של פטירה, יהיה על היורשים לשלם את יתרת התשלום לשיעורין במלואה באופן מיידי.

הצדדים הבהירו (מה שלטעמי היה ברור גם מנוסח הסכם הפשרה) כי נושאי המשרה ישלמו את מלוא התשלום לשיעורין ללא קשר להחזרי המס. כן יעמוד התשלום גם במקרה של פטירה ויחייב את היורשים. יחד עם זאת, הצדדים לא מצאו לנכון לקבל את עמדת היועץ"מ ביחס ל"האצת" התשלום לשיעורין במקרה של פטירה, ואף לטעמי אין מקום לסטייה כזו מהסכמת הצדדים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

14. עוד ציין ב"כ היועה"מ כי הסכם הפשרה אינו כולל מנגנון שיערוך והדבר משליך על השווי הנוכחי של הפשרה. מקובלת עלי בהקשר זה עמדת הצדדים להסכם הפשרה. ב"כ התובעת הנגזרת התייחס לשווי המהוון של סכום הפשרה, וטען כי בהתאם להיוון בשיעור של 3%, שווי הפשרה הוא 42,525,910 ₪. סכום זה עומד על כ-76% (במקום 80%) מסכום התביעה.

אכן, אף זהו סכום משמעותי ביותר, כפי שטען ב"כ התובעת הנגזרת. לטעמי, כאשר מביאים בחשבון את הסיכונים שקיימים עדיין ביחס לתביעה – האפשרות כי היא לא היתה מתקבלת במסגרת הדיון בתביעה לגופה, האפשרות כי היה מוגש ערעור על פסק הדין וכן האפשרות כי סכום ההשבה היה נקבע להיות הסכום נטו בלבד – וכאשר מביאים בחשבון גם את הקדמת התשלום הכרוכה בתשלום מחצית מסכום הפשרה (התשלום המזומן), הרי שהסכם הפשרה הוא כזה שיש מקום לאשרו.

15. ב"כ היועה"מ הוסיף וציין כי הבקשה לאישור הוגשה גם נגד בעלי השליטה וכי בעלי השליטה יזכו להגנה בדמות השתק עילה למרות שהם אינם תורמים דבר לפשרה. לגישתו, נכון משום כך לראות בהסכם הפשרה ביחס אליהם כ"הסתלקות" של התובעת על כל המשמעויות שהדבר מעלה.

הצדדים התנגדו לעמדת היועה"מ. אף אני סבורה כי אין לקבלה. בעלי השליטה אכן אינם תורמים סכום כסף להסכם הפשרה, אולם במסגרת ההסכם הם מוותרים על טענתם לפיה גם בהנחה שהיה מקום להורות על השבה של סכומי המענקים, ההשבה צריכה להיות לידיהם – כמי ששילמו את המענקים, ולא לידיה של החברה. לוויתור זה יש משמעות לא מבוטלת.

מעבר לכך, משעה שסכום המענקים ברובו יושב לחברה על ידי נושאי המשרה, העובדה שבעלי השליטה אינם משלמים לחברה בקשר עם הסכם הפשרה, היא בעלת משמעות מוגבלת בלבד. ממילא חובתם של בעלי השליטה היתה חובה משנית לזו של נושאי המשרה שהם אלה שקיבלו את המענקים בעוד שבעלי השליטה היו כאמור מי ששילמו אותם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

16. בהתייחס למנגנון הפיקוח על ביצוע הפשרה, הציע ב"כ היועה"מ למנות את ב"כ התובעת לנאמנים על ביצוע הסכם הפשרה. הוא אף סבר כי יש לקבוע כי קצב תשלום שכר טרחתם יהיה קורלטיבי לקצב ביצוע התשלומים. ב"כ התובעת הנגזרת הסכים כי בית המשפט ימנה אותו כנאמן על ביצוע הסכם הפשרה תוך שיוטל עליו לבצע את כל המתואר בהקשר זה בהסכם הפשרה.

אני סבורה כי יש למנות את ב"כ התובעת כנאמן לביצוע הסכם הפשרה, תוך שיוטלו עליו החובות שצוינו בהסכם הפשרה.

17. באשר לגמול לתובעת ולשכר טרחתו של ב"כ התובעת – אני סבורה כי אין מקום להתערב בסכום שהומלץ על ידי הצדדים בהקשר זה.

אני סבורה כי יש לאשר את סכום הגמול ושכר הטרחה. זאת לאור הכמות הרבה של העבודה שהושקעה על ידי התובעת ובאי כוחה בהכנת הבקשה ובדיון בה. מדובר בבקשה שנדונה לגופה, נשמעו בה עדויות והצדדים סיכמו את טענותיהם. הטענה שנטענה בהליך על ידי התובעת היתה טענה חדשנית וכזו שטרם התקבלה בפסיקה הישראלית. רק בזכות העלאת הטענה וביסוסה על ידי ב"כ התובעת, התקבלה הטענה במסגרת ההחלטה בבקשת האישור, כאשר כתוצאה מכך הגיעו הצדדים להסכם הפשרה שתואר לעיל. בגין תרומתם המשמעותית של התובעת ובאי כוחה, אני סבורה כי הם זכאים לגמול ולשכר הטרחה שהתבקשו והומלצו בהסכם הפשרה.

יחד עם זאת יש לקבוע כי מתוך הסכום הכולל של שכר הטרחה לבאי כוח התובעת הנגזרת, סכום של 70% ישולם מיידית (קרי תוך 21 יום מהיום), ויתרת ה-30% תשולם לשיעורין כפי שנקבע בהסכם הפשרה (ר' ס' 39-41 לבקשה לאישור הסכם הפשרה). זאת כדי לוודא שמלוא סכום הפשרה ישולם לחברה בהתאם לאמור בהסכם הפשרה, ולאור העובדה כי מדובר בתשלומים שעתידים להתפרס על פני תקופה של עד 6 שנים.

18. בכפוף להערות שלעיל, אני מאשרת את הסכם הפשרה כמבוקש.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תנ"ג 15-07-18994 דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ(פורמלי) ואח'

מובהר בזאת לבקשת הצדדים כי החברה אינה חייבת לאשר את הסכם הפשרה
במוסדותיה מעבר לאישור נושא פסק דין זה (ר' בהקשר זה החלטתי בתנ"ג-52117
02-12 בש נ' רסולי 28.1.2013).

הצדדים יעדכנו את בית המשפט ביחס לביצוע הסכם הפשרה מדי שנה קלנדרית עד
לתשלום סכום הפשרה במלואו.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ח, 18 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

רות רונן, שופטת

